

niki so povsod veliko zlo, za verske in narodne stvari. Vsi katoliški listi obsojajo žaljivo ravnanje župnikovo nasproti slovenskemu ljudstvu.

Volf in Girstmajer si iščeta novih volilnih okrajev. Da Volf ne prodre v svojem dosedanem okraju trutnovskem na Českem, to je gotovo, kajti trezni volilci kričajo ne marajo več. Zato Volf sedaj hodi po olo-muškem okraju ter išče volilcev. Istotako se godi našemu Girstmajerju. Lipniški volilci ga ne marajo več, ker kot poslanec nič ne velja. Na njegovo mesto bo prišel skoro gotovo baron Rokitsansky, ki si je že v državni zbornici ogledal prostor, na katerem sedi sedaj Girstmajer. Dolgost tvoje slave je kratka, o Girstmajer!

Ogerski državni zbor je prekinil do 8. oktobra svoje delovanje. Katoliška ljudska stranka se je v preteklem zasedanju parkrat krepko potegnila za katoliško ime in čast, na pr. ko so židovski dijaki na vseučilišču odstranili z ogerskih kron križe in ko je Banfy grdo sumničil katolike.

Italijansko ministerstvo je podalo ostavko. Pri volitvi predsednika za novoizvoljeni državni zbor je sprevidelo, da nima velike večine. Zato je rajši vrglo puško v koruzo in dalo ostavko.

Nemiri na Kitajskem se z vsakim dnem množe. Najresnejši je sedaj položaj v okolici Pekinga in v njem samem in v minulih dveh dneh so došle v Evropo vsakovrstne vznemirljive vesti, ki pa dosedaj uradno še niso potrjene. Govori se, da so Bokserji napadli in zažgali poslaniški oddelek v Pekingu ter uničili poslopja. Potrjena ta vest še ni, a kdor ve, kake razmere vladajo v Pekingu in da javnost prav malo ali nič ne more izvedeti o dogodkih iz poslaniških virov, se pač lahko pripisuje prvotni vesti primeroma toliko verjetnosti, kakor poznejšim polovičarskim olepšavam. Bokserjem se je v novjšem času pridružilo tudi 10.000 kitajskih vojakov, toraj večina izvežbane kitajske vojne moči, in je torej resnost položaja prav lahko umljiva. Nasprotno se pa prav nič ne čuje o kakem nastopu evropskih močij. Poročila naznanjajo same odhode in dohode posamnih oddelkov, sicer pa Evropejci ne store nikakega koraka. Ako se v tem oziru kmalu ne obrne na bolje, bo vsa evropska pomoč za naseljence brezpomembna.

V Južni Afriki se nadaljujejo praske med Angleži in Buri. V sredo se je bojeval Roberts do noči z Botho. Buri so prizadeli angleškim četam mnogo izgub. Naposled so se umaknili proti vshodu. 15 angleških milj od Pretorije pri Erostenfabriken so 13. t. m. Buri naklestili Angleže. Tudi pet milj dalje se je Angležem slaba godila. Na ozemlju Oranje države so Buri Angležem vjeli troje bataljonov. Pri Vredertu sta se Methuen in Kitschener združila s 35.000 možmi in še-le potem sta premagala — 6000 Burov. Angleški general Buller je naznanil, da je dobil v pest mesto Wakkerstrom in okolico. Hunter pa javlja, da se mu je udal Klersdorp. »Zmagoslavni« Angleži bodo imeli pač še bridke ure, predno vse Bure dobe v pest.

Dopisi.

Iz Št. Vida pri Ptuj. Pri nas se je našel nedavno nov trgovec, gsp. D. Tompah, po rodu in mišljenju Slovenec, in vseskozi mož poštenjak. Kaj čuda, da radi k njemu zahajamo kupovat in da se duri njegove prodajalnice zavrtijo že 10krat, preden se pri starem našem kramarju komaj jedenkrat odprejo. Umevno je, da ta konkurenca našemu stricu Šostariču prav nič ne ugaja. Že vsled tega in ker si je v sosedni fari narod omislil kmetijsko društvo s prodajalnico, zavrela je Šostariču njegova nemška kri s tako silo po žilah, da je segel po najzanesljivšem sredstvu, da si pomaga iz zadrege, ter si kmete zopet priveže na svoj kupčijski žep. In kaj vendar

mislite, katero je to sredstvo? Šostarič si je nakupil več iztisov neke pripovedi, katero je spisal »Nevesekdo« in ki se glasi: »Izgubljeni Bog«. Ta umotvor človeške hudobije prodaja in širi sedaj Šostarič siloma med nas kmete, da se baje iz tega opisa podučimo, kako nevarno je vsako društvo za nas. Toda mi se iz te knjižice učimo v resnici celo kaj drugega, namreč to, da je moralo biti ono človeče, ki jo je spisal, satansko hudobno in spačeno in da tudi tisti, ki to knjižico ljudstvu prodajajo, ne morejo biti naši prijatelji. Zato pa, počasi gsp. Šostarič! S pripovedmi nas ne boste spreobrili in za se pridobili, in že celo s takimi ne. Ako piše Nevesekdo resnico, zakaj se ne podpiše s pravim svojim imenom? Kaj pravite k temu gospod Šostarič? Da pa izveste našo sodbo o tej zlobni knjižuri, povedati vam hočem, kaj je zapisal nek vrli mož naše vrste in našega mišljenja na zadnji listič te knjižice: »Vsak, kdor kupi to knjižico, je neumen; tako sem bil tudi jaz, da sem ubogal Šostariča«. Vam, gospod Šostarič pa še enkrat povemo, da nas tudi na ta način ne boste pridobili za-se. Mi bomo zahajali odslej k vernemu in narodnemu trgovcu g. Tompahu.

Vaš prijatelj.

Sv. Barbara pri Mariboru. (Politični shod.) Veličastno se je obnesel shod političnega društva za Sv. Lenart in okraj pri Sv. Barbari dne 17. t. m. V veliki množini zbrano ljudstvo je pazno poslušalo govornike. Državni in deželni poslanec ter odbornik Robič je poročal o svojem delovanju v državnem in deželnem zboru. Državni zbor ničesar ni storil, ker so Nemci do letos v njem razbijali in ropotali, ker se jim je majala njih nadvlada. S pomočjo našega namestnika grofa Claryja se je posrečilo Nemcem, da so se vzele zopet Čehom dane jim jezikovne pravice. Zdaj so se Čehi začeli boriti za svoje pravice in tej borbi so bila posvečena letošnja zasedanja državnega zbora. Ker so slovenski poslanci za pravico, zato so stali v državnem zboru ob strani Čehov. Sedaj je državni zbor zaključen, in ne vemo, ali se še letos odpre ali pa se razpusti. Slovenci moramo vsak čas biti pripravljeni na volitve. Iz deželnega zbora so letos Slovenci izstopili, ker Nemci niso hoteli upoštevati zahtev spodnještajarskih Slovencev in so zraven delali še na to, da spodnještajarsko ljudstvo prosvetno in gospodarsko propade. Slovenskim dijakom niso hoteli dajati štipendij, ampak nemškimi, četudi so njih stariši bogati. Brezobrestna posojila so se dajala mestnim gospodom, ki imajo premoženja okoli 60.000 goldinarjev. Za bodočnost so izdali ukaz, da se naj pri razdelitvi brezobrestnih posojil posebno gleda na uboge (1) mestjane. In o tem, kdo je ubog, sodili bodo mestjani sami. To je nemška skrb za kmeta. Slovenski poslanci so ugovarjali, svarili, naj se s Slovenci postopa pravično, zama je vse bilo, Nemci so se jim le smejali. Zato so slovenski poslanci izstopili in sedaj se bo začela borba, da se ločimo od Gradca. Zborovalci so navdušeno pritrdjevali besedam govornikovim ter se enoglasno izrekli, da odobrujejo izstop slovenskih poslancev in da jim popolnoma zaupajo ter kličejo: »Proč od Gradca.« Drugi govornik je razkladal gospodarske razmere na Spodnjem Štajarskem ter toplo priporočal združno organizacijo. Tretji govornik, podpredsednik društva gosp. Muršič je v vznesenih besedah slavil spomin Slomšekov. Z iskreno navdušenostjo je opisoval Slomškovo rodoljubno in domoljubno srce. Vnemal je navzoče, naj posnemajo Slomška, naj se ne izneverijo svojemu rodu in jeziku, ampak naj mu delajo čast. Govornikove besede so segale ljudstvu globoko v srce in Bog daj, da bi si jih navzoči trajno ohranili in se vedno ravnali po njih. Po shodu je bila prosta zabava. Ta shod je zopet nov list za lavorikov venec, ki si ga zaslužuje šentlenartski politično društvo s svojim delavnim odborom za probujo in omiko slovenskega naroda!

Ptuj. (Zopet Bismarkova ulica.) Vse, kar je prav, a kar je preveč, še s kruhom ni dobro. Ker Bismarkovi čestilci v svojih mošnjicah že nekoliko čutijo slabe posledice svoje norosti, skušajo si na vse mogoče načine pomagati. Kjer drugače ne gre, naj pomaga laž. »Kaj pa imate Slovenci zoper našo Bismarkovo ulico?« vpraša nedavno trgovec ptujski okoličana kmeta. Preden zasliši odgovor, nadaljuje pruski čestilec v eni sapi: »Ali ni Bismark velik mož? Kaj pa je hudoga storil? Pač pa toliko dobrega, da so mu sam papež iz Rima poslali zlati križec na prsa. In ta hudobni »Slov. Gospodar« vedno šunta zoper našo ulico. Moža, katerega sam papež počastijo, mora vendar vsak kristjan tudi častiti, zato pa smo ga slavili tudi mi, in krstili ulico po njem.«

Ves zdvojen gre kmetič domov. Pohleven, kakor sploh Slovenci, se ni upal ugovarjati, a peklo ga je, peklo, in ni imel miru, dokler ni zvedenega prijatelja povprašal. Ta ga kmalu potolaži, rekoč: »Ljubi moj! Enega se drži. »Slov. Gosp.« vedno resnico govori, kar on reče, to je resnica. Kar pa zadeva Bismarka, zapomni si sledeče: Bismark je bil po veri zagrizen Luteran. Sovražil je katoliško cerkev tako, da je prepovedal božjo službo, krščansko poučevanje, iztirjal redovnike in uničil samostane. Ako je bil vkljub zapovedi zasačen duhovnik, ki je umirajočemu nesel sv. Popotnico, bil je v verige vkovan in v ječo vržen. Bismark je povzročil grozni boj zoper katoličane, ki se imenuje kulturni boj in je bil pred 20 leti. Sto in sto pobožnih duhovnov in škofov je tedaj vzdihovalo po ječah, sto in sto vernih mož bilo pregnanih iz domovine. Slavno znanega poljskega škofa Ledohovskega so tudi pahnili čez mejo, bežal je k sv. Očetu v Rim in tam postal kardinal v dokaz, da je svet mož. Zdaj pa sodi sam, ljubi prijatelj, ali bodo v zahvalo za take čine pošiljali sam rimski papež križec Bismarku? To jo je pa debelo zlagal ter s pobožnimi besedami in lažmi hotel premotiti vernega Slovenca ta preklicani Bismarkovec. — Ali hočeš znati še več? No, poslušaj: Bismark je imel tako vest, kakor jo imajo tigri in hijene. Rekel je brez sramu: Kdor ima moč, tisti ima pravico. Zato pa se Nemci tako šopirijo, rekoč: mi imamo moč — zato pa imamo tudi pravico, vsi drugi narodi nimajo pravice — naj so še tako blagi, nadarjeni, zvesti. Delajo naj, davke plačujejo naj, kri prelivajo naj — a pravica je vsa nemška, ker Nemci so močni. — Ali je to krščansko? Vprašam te zopet, bodo li rimski papež takemu možu dali križec na prsa? — Bismark je črtil slovane. Ni še več nego okoli deset let, kar je povzročil, da so iz Prusije začeli odganjati čez mejo vse Ruse. Naj si je kdo prišel tudi ob kruh, kaj to Bismarku mar? In ko je umrl, zapustil je milijone premoženja, a niti svojega zvestega sluga ni oskrbel do smrti. Majhno svotico mu je zapisal — ako bi se ga nemški cesar potem ne usmilil in mu službe ne priskrbel, moral bi na stare dni še stradati. Bismark je bil mož brez srca, brez blagega čuta, brez pravicoljubja. Bil je prava pravcata samoljubnost od pete do temena. Le poglej si njegovo podobo — saj pri nemški bukvarni jo vidiš čisto izpostavljeno. Na licu mu bereš, kakšnega srca je ta bog Germanov. Vsak pošten, pravičen, slovenski kmet mi je ljubši od njega. — Torej hvala, prijatelj, drugokrat pa se bom že vrlo postavil Ptujčanom, če se bodo izgovarjali zaradi Bismarkove ulice, v katero pač ne grem nikoli več, če tudi 5 minut zamudim, ko grem okoli po drugi poti.«

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Shod državno- in deželnozborskih volilcev bode dne 24. t. m. ob 3. uri popoldne v Cirkovcah v hiši župana Antona

Goljat. Poročal bode g. dr. Gregorec o državnem zboru; gosp. dr. Jurtela o deželnem zboru. Končno bode govor o kmetijskih zadrukah.

Imenovanje. Gosp. Benedikt Karner, pomožni uradnik c. kr. železniškega stavbinskega vodstva v Slovengradcu je imenovan postajnim nadzornikom c. kr. avstr. držav. železnice.

Učiteljski vinarski tečaj na mariborski vinarski in sadjarski šoli obiskuje 28 učiteljev.

Udarilo je na Telovo popoldne v gospodarsko poslopje Petra Breznika na Tržaški cesti v magdalenskem predmestju. Breznik je znani gostilničar pri »Hiršu«. Poslopje je zgorelo do ozidja. Škode je okoli 10.000 glđ.

Slovenski stariši in posestniki sadunosnikov! Sedaj je čas, ko se glasi iz vsakega košatega drevesa milo čivkanje mladih tičkov. Starca pa jim skrbno donašata črvičkov in druge hrane od zore do mraka. Ta mladi zarod so največji prijatelji Vaših sadnih dreves, katere čedijo gosenic, črvov in drugih škodljivcev. In vendar prežijo včasih celo Vaši lastni otroci na tičja gnezda. Pozor, ljubi stariši! Ne dovolite sedaj otrokom na nobeno drevo, pazite na nje, da ne izpeljejo nežnih mladičev, kaznujte ostro vsako trpinčenje ubogih ptičic! Kakor delajo otroci sedaj s ptičicami, tako bodo delali na stare dni z Vami! Oj, kako surovo in trdosrčno je pač srce, ki revne ptičice muči in ugonobi. Naj bi se med Slovenci to nikjer ne zgodilo!

Okrajni zastop mariborski je dobil lani od dežele 32.000 K podpore za streljanje proti toči. V nobenem okraju nima toliko nemških posestnikov svojih vinogradov kakor v mariborskem, zato pa tudi noben okraj ni dobil še toliko podpore.

Za poškodovance po škodi je razdelil lani slavni štajarski deželni odbor 8400 kron. Dobile so podpore izključno le nemške občine. Naj prosijo za to podporo tudi slovenske občine, kajti lani je ostalo 7.200 K proračunjenega denarja. Piše se za podporo na deželni odbor, seveda v slovenskem jeziku.

Mejo mej Kranjsko in Štajarsko pri Brezicah morajo znova določiti, ker je Sava, ki tvori tu deželno mejo, spremenila svojo strugo. Komisijonelna razprava v to svrhu je določena na 2. julija.

V Slov. Gradcu je umrl 14. junija polzlatar Lindemayr. — Dne 15. t. m. je umrl veleposestnik, veletržec in tovarnar Ivan Kac. Bil je dober Slovenec in izredil svoje otroke v odločno slovenskem duhu. Blag jima spomin!

Slovenke, poslušajte! Znano vam je, kako v Prusiji preganjajo Slované — Poljake. Vse poljske šole so jim zaprte, otroci primorani obiskovati le nemške šole. Poljske knjige so postavno prepovedane, in niti materam ni dovoljeno učiti svoje otroke iz molitvenikov čitanja v lastnem poljskem jeziku. Jelite, to je kruto, trinoško! Ves odpor od strani Poljakov je bil zaman. Sedaj pa so se vzdignile slovenske matere. Dne 24. maja t. l. zbralo se jih je v Pozenu ogromno število — 1000 — da povzdignejo svoj glas zoper tako vnebovpijoče nasilstvo. Grofinje in navadne delavke, gospe najvišjih poljskih plemenitav in priproste kmetice sedele so složno skupaj, še več: nastopile so kot navdušene govornice in zahtevale pravico, da one določujejo narodnost otrok, ne pa nemški učitelji in nasilniki. Neka vrla kmetica je pogumno vstala, in, pripovedovala, da zna prav dobro brati in pisati poljski in nemški, ker je obiskovala pred 24. leti slovansko šolo; a nobeden njenih otrok se ne nauči ničesar, ker obiskujejo nemško šolo — torej ne umevajo učiteljev. Ali ni tudi pri nas v mnogih krajih tako? Slovenke, matere, vzdramite se! Ne dajte svojih otrok potujčiti, ne za čen svet! Vi jim vsadite ljubav do našega lepega domačega jezika, da bodo zdrava

korenina naroda našega! Ako pa vam je hočejo ponemčiti, ve matere, ne molčite! Nemščine, kolikor je potrebujejo, se nauče v slovenskih šolah, — ne pošiljajte jih torej v nemške, sulferajnske! Tam se bodo izneverili ne le jeziku materinemu, temveč tudi srcu našemu! Torej matere slovenske, posnemajte Poljakine! Ne vdajte se!

Iz Hoč pri Mariboru. Pretečeno nedeljo, dne 17. t. m. obhajala se je pri nas Slomšekova slavnost v proslavo stoletnice rojstva našega največjega rodoljuba Slomškega. Gselmanov vrt, kjer se je vršila, bil je prav lepo in okusno ozaljšan, krasna Slomšekova podoba se je velečastno svetila med pisanim cvetjem in zelenjem. Vreme nam je bilo zelo ugodno. Vdeležba je bila od začetka dokaj pičla, a sčasoma se je prostoren vrt do zadnjega prostora napolnil, počastilo nas je veliko narodnjakov iz Maribora, iz Ptuja, iz Slov. Bistrice, od koder so celo Slomškov vrli učenec, g. kanonik Hajšek, prihiteli slavnost poveljati; iz okolice so nas počastili naši najboljši sosede; Hočanov je bilo mnogo, vsa čast in slava tistim, ki so prišli; radi bi jih bili še več videli, torej drugokrat le vsi Hočani na slovensko slovesnost! Za veselje došlih gostov je bilo dobro oskrbljeno. Izvrsten pevski zbor mariborskih najodličnejših pevcev nas je s svojim izbornim petjem nepopisno razveseljeval in navduševal, takega petja ni blizu kje čuti; bile so krasne pesmi, s katerimi nas je iznenadil Slomšekova sama pa smo spoznali iz navdušenega govora č. g. prof. dr. Ant. Medveda, ki nam je v kratkih potezah naslikal Slomškovo življenje in njegovo neumorno prizadevanje, slovenskemu narodu vsestransko koristiti, posebno z razumnim šolstvom in pisateljevanjem, priporočal je z modro besedo marljivo kmetovanje, posebno sadjarstvo, ki priinese kmetu največ dobička. — Po dokončanem slavnostnem vspredu smo se še nekaj časa radovali ob prelepem petju; z veseljem smo opazili, da je ta Slomšekova slavnost vse občinstvo, posebno naše prelube slovenske kmete, zelo navdušila in vnela za našo sveto narodno stvar. Daj Bog, da bi ti občutki ostali trajni in obrodili tisočeren sad! Vsem sotrudnikom pri slovesnosti pa hvaležni kličemo: Bog plati! Na svidenje! Živeli! Hočan.

Od Velike nedelje. Na shodu tukaj je »Johann Visenjak« nasproti poslancu g. dr. Gregorecu pripomnil, da ga ni volil, ker ne potrebuje in ne mara kuratorja. Kdor pozna postopanje Visenjaka, ve, kaj to pomeni. To pomeni, da Visenjak najraje voli samega sebe; če pa to ni mogoče, ker je en glas premalo, pa nemškutarja! Vsak drugi izvoljenec je v očeh tega modrijana »kurator«. Ko pri zadnji volitvi za okrajni zastop v Ptuj ves njegov trud pri kmetih ni ničesar izdal, ko ga niso niti občine, niti veleposestniki hoteli voliti, vzeli in posadili so ga mestjani na stolec, postal je zastopnik nemških in nemškutarskih Ptujčanov. Ker g. Visenjak ne bode sam trdil, da je meščan, ker tega tudi nihče drugi trditi ne more, je postal Visenjak vsled izvolitve »kurator Ptujčanov!« Če bi Ptujčani ne marali »kuratorja«, bi Johann Visenjak ne bil izvoljen, bi njegova luč ne mogla svetiti v okrajnem zastopu! Dosledno pa ni, ako se da kmet od meščanov voliti: to je proti principu, katerega zagovarja Visenjak sam. Ptujčani so, se ve, vajeni, da ne volijo samo Ornika, ampak, da njih zastopa dr. Kokošinek, odvetnik v Gradcu, v državnem zboru na Dunaju pa spet drugi odvetnik, namreč dr. Wolfhart. Ptujčani stojé po teoriji Visenjaka pod trojno kuratelo! Kako se njim neki godi? Gotovo izvrstno, sicer bi ne bili dodali dvema odvetnikoma, kuratorjema, še Visenjaka kot tretjega! V bodoče Visenjak ne bode mogel več proti odvetnikom agitirati; tudi besed: »kmet naj kmata voli«, ne bode smel izgovarjati, ker so njih Ptujčani, njegovi prijatelji, zavrgli, ker se je on sam pustil od meščanov voliti, da je mogel priti v okr.

zastop! Drugim sveta dajati je lahko; drugim post nalagati, sam pa...

Šmartin pri Slovengradcu. V soboto dne 16. junija smo črni zemlji izročili telo moža, ki se je zadnja leta malokje več v javnosti pokazal, ki je pa svoje dni, posebno od leta 1860 do 1889 veliko deloval in se trudil za narodno probuditev. Bil je to preč. g. dr. Jožef Schutz. Še danes ga imajo vrli Jareninčani, kjer je kapelanoval 1860 leta, v slavnem spominu, kakor je tudi on rad mnogokrat o njih govoril in hvalil njih narodnost in slovensko gostoljubnost. Ravno tako se ga še radi spominjajo Slovenjebistričani, narodnjaki Rimskih toplic in Celja, kjer je svojo bistro glavo in zgovorno besedo posvetil svojemu ljubemu narodu. Posebno lep spomenik srčne narodne hvaležnosti pa si je postavil v celem Slovenjegraškem okraju, kamor je prišel leta 1871 kot mestni župnik celino orat. Le pojdi prilično v kraj ob Mislinji in povprašuj narodno probujene, vrle, čvrste in navdušene kmete od Dravograda do Vitanja in Hude luknje, kdo jih je probudil, kdo za slovenski ponos navdušil, kdo jim oči odprl, da so tako edini in složni pri volitvah in narodnih podjetjih, hvaležno ti bodo odgovorili: to so storili rajni gospod dr. Schutz, nadžupnik Št. Martinski, ko so po cerkvenih opravilih po nedeljah in praznikih nas kmete zbirali zdaj v Lehnu, zdaj v Podgorji, v Šmartnu, Doliču itd. in z ognjevit, navdušeno besedo nas budili in vnemali za narod naš. Storili so, da smo dobili okrajni zastop v svoje roke, da smo si osnovali okrajno hranilnico, da imamo lepe ceste in tudi železnico. Zaupanje smo imeli do njih, zato pa smo si jih tudi zbrali svojim deželnim poslancem. — Lep je bil pogreb v soboto dne 16. junija. Preč. g. dekan in kn. šk. duh. svetovalec Starotrški obdani od osemnajstih domačih in tujih duhovnikov so vodili spreved in so nam pred sv. mašo zadušnico, darovano po iskrenem prijatelju rajnega, preč. gsp. slovenjegraškem mestnem župniku, v imenu nadžupnika govorili v slovo ginljivo besedo. Pogreba so se udeležili tudi veleblag. g. okrajni glavar, fabrikant Farsky, posl. g. Ivan Vošnjak, dr. Majer iz Šoštanjia itd. Mešan in moški zbor zapela sta mu vsak svojo nagrobnico v slovo. Bog mu daj večni mir!

Ptujski trgovci. »Štajarec« bo bojda skraja tudi katoličansko našemljen; govori se, da se bo v 1. številki blestela podoba sv. Očeta, papeža Leona XIII. Naše ljudstvo ni tako neumno, da bi se vsedlo kar slepo na limanice nemških trgovcev. Urednik misli biti nek g. Čurek; drugi pravijo, da bo urednik »Pettauerce« spisoval tudi članke za »Štajarca«, Čurek pa jih bo prestavljal. Trgovci v »Bismark-Gasse« imajo veliko škodo, in sicer vsi; zato vlada velika ogorčenost zoper tiste, ki so to imenovanje povzročili. Najbrže bode trezno misleča stranka zmagala in tablice bodo šle rakom žvižgat. Ptujski nemčurski trgovci pa že rabijo berglje.

O Štajarcu, novem listu v Ptuj, še izvemo te-le stvari: Mnogo nemških in nemškutarskih trgovcev si bo naročilo Štajarca v veliki množini ter ga potem dajalo slovenskim kupovalcem brezplačno. Da pa trgovci ne bodo pri tem škodo trpeli, bodo pri blagu toliko poskočili s ceno ali pa dajali slabše blago. Slovenci, pozor torej pred trgovci, ki Vam bodo vsiljevali Štajarca. List sicer Vam bodo dajali zastop, a pri nakupovanju se Vam bo to vse zaračunilo. Pri zadrukah obrtnikov in rokodelcev pa prosijo izdajatelji lista že sedaj denarne podpore. Torej je že porod lista težak.

Osebnosti. Bivša učiteljica gospica Marica Strnad je na harkovskem vseučilišču (Rusko) napravila izpit iz nemškega jezika za vse razrede ženskih in za nižje razrede moških gimnazij ter nastopi to jesen rusko državno službo. — Kontrolor mariborske kaznilnice V. Venedikter je imenovan upraviteljem kaznilnice v Garstnu. Adjunkt Alojzij Serda je imenovan kontrolorjem kaznilnice v Mariboru.

Proč. g. dr. Jurtela o državnem zboru; gosp. dr. Jurtela o deželnem zboru. Končno bode govor o kmetijskih zadrukah.

Vitanje. V ponedeljek usuli so črni oblaki ledeno zrnje na naša polja in na zeleno južno Pohorje. Toda gosti dež nam je pomiril srca, ker po polurni nevihti pogledali smo polje in — hvala Bogu — bilo je nepoškodovano. Bog nas varuj nesreče!

Slovenski vojaki na Kitajsko. Jeden bataljon pešpolka št. 97 v Trstu je dobil ukaz, naj bo pripravljen, da v slučaju potrebe odpluje na Kitajsko. Zakaj pa enkrat nemških vojakov ne pošljejo kam v svet, saj so sinovi večvrednega naroda?

Vodstvu južne železnice na znanje! Včeraj zjutraj ob 7ih došel je posestnik B. Urbas iz Slemen na postajo Bistrica-Lembah, stopi k blagajnici ter zahteva vožni listek do Maribora koroška postaja. Uradnik Franc Siter mu vožnega listka ni hotel dati, rekoč, da se radi njega ne bo slovenski učil. Še-le po posredovanju drugih je dobil vožni listek, drugače bi moral k nogam pot napraviti. To je enakopravnost, da si boljše niti misliti ne moremo!

Nesreča na južni železnici. Ponesrečil se je v noči 2. sušca 1900 Lovrenc Golob, bivši železnični čuvaj pri postaji Slovenska Bistrica. Padel je z osem metrov visokega mosta in se tako poškodoval, da je potem kmalu umrl. Zapustil je pomilovanja vredno ženo s sedmerimi malimi otročiči. Bil je veren katoličan in zvest Slovenec. Blag mu spomin!

Cesarja Franc-Jozefa gimnazija v Ptuj. Red, po katerem se vrši skušnja, se lahko čita na nazanilu, prilepljenem na črni tabli v I. nadstropju zavoda. — Sprejemne skušnje za I. razred se vršijo dvakrat, in sicer 14. julija in 15. septembra. Oglasiti se pa morajo učenci za sprejemno skušnjo ob prvem roku že 13. julija od pol 9. do 12. ure dopoldne v ravnateljevi pisarni v novem gimnazijskem poslopju v spremstvu svojih staršev ali njih namestnikov ter morajo takoj plačati sprejemščino, prispevek za učne pripomočke in za črnilo, vse skupaj 5 kron in 20 vinarjev, koji znesek se pa vrne učenecem, ki ne prestopijo. Vsak učenec mora biti 10 let star, ali mora to starost doseči vsaj v letu 1900. Zaraditega se brezpogojno zahteva krstni ali rodilni list, razven tega »spričevalo o obiskovanju šole«, v katerem se mora razločno naznaniti namen spričevala ter se v njem nahajati redi iz veronauka, poučnega jezika (nemškega jezika) in tudi iz računstva. Namesto omenjenega spričevala o obiskovanju šole zadostuje tudi navadno šolsko naznanilo, vendar se mora v tem slučaju pouk v raznih jezikih v točki: »poučni jezik« z ednim redom naznaniti, — ravno tako računstvo v zvezi z geometričnim oblikovanjem. V veronauku se zahteva toliko znanja, kolikor si ga je učenec mogel prisvojiti v prvih štirih razredih ljudske šole, v nemškem jeziku točno čitanje in pisanje v nemški in latinski pisavi, najpotrebnejše iz sklanjatve v nemškem jeziku, točnost v prireditvi in podreditvi ter natančno razločevanje dopolnilnih členov v prostem stavku, pravila v pravopisju kakor tudi spretnost v računstvu vseh štirih glavnih vrst: v seštevanju, odštevanju, multiplikaciji in diviziji s celimi številkami.

Velik politični shod se vrši v nedeljo dne 24. junija t. l. v Žalcu v prostorih gostilne Hausenbichlerjeve. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Poročati pridejo o delovanju državnega in deželnega zbora gg. posl. Žičkar, Berks, dr. Srnc, dr. Dečko. Sklenile se bodo važne resolucije, zadevajoče kmetijske, obrtne in narodne reči. Kmetje in obrtniki savinjske doline, pridite vsi na ta shod.

Hribarjeva županska zveza. Od več strani se nam je poslalo priznanje, da smo se mi postavili v tej zadevi izmed vseh slovenskih listov na edino pravilno stališče. Ako hoče Hribar, da štajarski župani pristopijo k zvezi, naj jo preosnuje s pomočjo obeh kranjskih strank. Dokler tega ne stori, štajarski župani z ozirom na edinost Spodnještajarskih Slovencev ne morejo pristopiti. Le

kadar bosta obe kranjski stranki zraven, vedeli bomo obmejni Slovenci, da zveza nima nobenih strankarskih namenov. Sploh pa Hribar, ki je doma zvezan z Nemci, ne more biti uzor slovenskim štajarskim županom, še manj pa katoliškim štajarskim županom, ker je doma strasten liberalni strankar. Po listu, ki ga misli izdajati za zvezo, po skupnih županskih izjavah itd. pa bi Hribar celo lahko uplival na naše župane v smislu svojih nazorov. In ker so ti nazori za štajarske Slovence nesprejemljivi, naši trezno misleči župani ne bodo pristopili k županski zvezi, ako se po naznačenem načinu ne preosnuje.

Sila je iznajdljiva. V Celji se je otvorila razstava obrisov za »Deutsches Haus« proti vstopnini 1 krono. Kdor jih želi videti, naj si te znamenitosti pogleda. Enako vabilo je nabito po celjskih hišah. Kdo se ne bi čudil, kako iznajdljivi so Nemci. Deutsches Haus se ne stoji, pa ne zato, ker jim je manjkalo »plana« — kaj še! — ampak ker denarja nimajo. Da torej še kje kak krajcar vjamejo, naredili so razstavo »planov« za Deutsches Haus. Te načrte bodo hodili sedaj darežljivi celjski Nemci dolgo časa gledat. Svetovati bi njim bilo pa, da to storijo s tem-le pobožnim vzdihljajem: Naš zaščitnik Bismarck, ki si bil posestnik treh las, pomagaj nam, da postanemo skupni posestniki — edne hiše! To bi znabiti pomagalo.

Iz Kostivnice nam pišejo: V soboto zjutraj je začelo goreti pri Jerneju Čobec v Brezji, občina Kostivnica. Kuhali so zajutrek, pri tem so začele tleti zastarele deske, ki so bile v neobokani kuhinji nad pečjo, brez da bi opazili. Med zajutrekom je bila že vsa streha v ognju. Zgorela je hiša in hlev do tal, le peč moli in pogorišča. Tudi 60 K. denarja je zgorelo. Rešili so le nekoliko obleke. Zavarovan je bil pri graški zavarovalnici »Wechselseitige«.

Za šolo na Muti so višji gimnazijci iz Novega mesta darovali 45 knjig, g. Andrej Keček je daroval 12 knjig in Narodna šola v Velikovem 20 iztisov. Šolsko vodstvo izreka vsem dobrotnikom pristrčno zahvalo in prosi, da bi še drugi, ki imajo primernih knjižic za šolsko mladino ali znanstvenih za učitelstvo, ne pozabili nove slovenske šole na Muti!

Žitne tržne cene. Pšenica za maj-juni K 7.66, za jesen K 8.08, rž za jesen K 7.19, turšica K 5.86, oves K 5.58.

Toča je 18. junija popoldne v Črešnjicah precej hudo pobila vinograde in sadje.

Vreme. Vremenska opazovališča proročujejo, da bo ostalo sedaj vreme stanovito, nebo bo večkrat oblačno.

Sv. misijon. Od 9.—17. t. m. so praznovali č. gg. misijonarji iz Celja: apostolski misijonar in superior Janez Macur, Anton Kovalik in Franc Kitak sv. misijon pri Sv. Nikolaju na Polji.

Duhovniške vesti. Doktorjem modroslovja je bil promoviran č. g. Josip Kržišnik na dunajskem vseučilišču. Čestitamo! Župnijo v Špitaliču je dobil ondodni provizor č. g. Anton Novak. — Umrl je dne 15. t. m. dr. Josip Šuc, nadžupnik v St. Martinu pri Slovenjem Gradcu. Pokojnik je bil svoj čas tudi deželni poslanec. Naj v m. p.! Provizorjem v Šmartnu pri Slovengradcu je imenovan ondodni kapelau č. gsp. Mihael Šket. Č. g. Jakob Kosar, kapelan v Starem trgu je prestavljen v Šmartno pri Šaleku.

Mil. knez in škof bodo dne 26. junija posvetili glavni altar cerkve Sv. Križa tik Slatine.

Iz drugih krajev.

Za delavce v Vevčah so darovali krščansko-socialni delavci v Mariboru kron 31.20, socialdemokratski pa — nič.

Iz zapuščine † dekana Mežnarca ki je imenoval kranjsko župno cerkev glavnim dedičem, je določenih 4000 kron za dijaško ustanovo, mestni ubogi v Kranju dobe 400

kron, njegova biblioteka se pa razdeli deloma mej ljudsko šolo in gimnazijo v Kranji, deloma ljubljansko semenišče.

Nesreče v rudokopih. V letih 1890 do 1899 je v rudokopih avstrijskih pripetilo se 13 velikih nesreč, pri katerih je zgubilo življenje skupno 805 rudarjev. Ponesrečeni so zapustili 538 vdov in 1263 otrok.

Pošten tat je minuli teden ukradel v Budimpešti nekemu višjemu uradniku denarnico z 31 kronami in zlato uro. Vse to pa je okradeni naslednji dan dobil nazaj s pismom, v katerem se tat oprošča, da je okral svojega nekdanjega znanca, ki ga je spoznal še le po vizitki v denarnici, in kateremu je bila usoda mileja, kakor pa njemu nesrečniku.

Društvene zadeve.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Kungota na Pohorji K 16.84, Slovenjgradec K 6, Rogatec K 10.84, Sveti Florijan na Boču K 7, Sobota K 16, Marenberg K 2.94, Sv. Peter pri Radgoni K 100, Sv. Lovrenc v Pušavi K 14, Podčetrtek K 18, Sv. Janž na Peči K 10, Sv. Jakob v Slov. goricah K 34, Sv. Peter v Savinjski dolini K 28.84, Vransko K 42.60, Trbovlje K 36.

Bralno društvo »Naprej« pri Sveti Barbari v Halozah priredi 24. t. m. izlet v Pestike. Zjutraj ob 10. uri je sv. maša pri Sv. Janžu, potem pa prosta zabava pri »Čaputu«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vsiljevanje nemščine.

Naše spodnještajarsko slovensko ljudstvo je vedno bolj prepričano, da tudi brez švabščine lahko srečno živi na tem svetu. Zato se je odkrižuje, kjer le mogoče. Tako se je moral tudi pri marsikateri tobačni prodajalnici umakniti nemški napis slovenskemu. To pa je v srce zabodlo graško gospodo, ki še vedno misli, da bo štajarske Slovence vendar ponemčila, in zavzela se je za nemške napise pri tobačnih prodajalnicah. Grof Clary, štajarski namestnik, ki stoji popolnoma pod nemško-narodnim uplivom, je dal svoj podpis, in tako je izšla naredba, ki bi naj zatrla slovenske napise pri tobačnih prodajalnicah. Toda ta naredba nasprotuje, kar bi grof Clary že lahko vedel, predpisom za trafike in § 19. osnovnih zakonov, ki dajejo Slovincem vse iste pravice, kakor Nemcem. Poslanec Žičkar je vsled tega stavil s tovariši v državnem zboru dne 7. maja naslednje vprašanje do ministerskega predsednika in do finančnega ministerstva:

Pred nekaterimi dnevi je predsedništvo c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva izdalo na c. kr. okrajna kontrolna vodstva finančnih straž po Štajarskem ta-le ukaz:

»Opazuje se, da imajo nekateri tabaktrafikanti na svojih prodajalnicah le slovenske napise. C. kr. okrajnemu kontrolnemu vodstvu finančnih straž se določno ukazuje, da se ta neumestnost povsodi, kjer se nahaja, takoj odpravi in naj se storijo koraki, da bodo imele tobačne prodajalnice v smislu § 17. predpisov za tabaktrafikante vseskozi nemški napis »k. k. Tabaktrafik.«

Po onih krajih, kjer se nahajajo pri c. kr. oblastvih in uradih dvojezični napisi, ali kjer je napis v drugem deželnem jeziku istinito potreben, sme se pod nemškim napisom napraviti tudi slovensko besedilo. Enako se morajo poučiti osebe, katerim se dovoljujejo nove trafike. Da se ta ukaz izvede, so okrajni kontrolni voditelji osebno odgovorni in so zavezani, poročati uradnim potom o tem vsaj do konca julija l. 1900. Clary l. r., Mensi l. r.

Ta naredba, ako se izvede, je nova zašrnica v obraz spodnještajarskih Slovencev. Kajti navedeni § 17 pravi, da morajo imeti tobačne prodajalnice razločen napis, ne pa, kakor naredba pravi, nemški napis. Napis pa s tem, da je nemški po slovenskih krajih,

nikakor ne postane razločen, ampak še le prav nerazločen.

Nadalje smatramo tako ravnanje, vsled kojega bi morali biti po slovenskih krajih uradni napisi nemški, kot popolnoma nepostavni z ozirom na jasna določila § 19. državnega osnovnega zakona, kot zaničevanje slovenskega naroda, kot uradni prestopki proti postavno zajamčeni ravnopravnosti vseh v Avstriji živečih narodov.

Nikakor ne moremo biti tudi zadovoljni z onim dostavkom v naredbi, vsled kojih sme biti pod nemškim napisom slovenski napis le po onih krajih dovoljen, kjer imajo tudi uradi nemškoslovenske napise ali kjer se uvidi potreba takega napisa. Kajti kljub temu, da so v to poklicani činitelji in zastopi ponovno prosili za slovenske napise pri uradih, jih vendar na mnogih krajih ne dajo c. kr. oblasti narediti. Tako so prosile ljubomerske občine in ondotni okrajni zastop več let zaman za slovenske napise in pečate pri ondotnem poštne uradu. Okrajni zastop ptujski je zahteval isto v ulogah na c. kr. trgovinsko ministerstvo štiri leta zapored, a vedno zaman. Isti okrajni zastop je prosil trikrat tudi za pečat s slovenskim napisom pri ondotnem c. kr. okrajnem glavarstvu, a ravno tako brez uspeha. Obenem je prosil okrajni zastop ptujski pri finančnem ministerstvu tudi za slovenske napise in pečate pri ptujski naddavkarji; seveda se tudi ta prošnja ni rešila. Okrajni zastop ptujski je nadalje z večkratnimi ulogami na c. kr. pravosodno ministerstvo želel slovenskih napisov in pečatov pri c. kr. okrajni sodnji v Ptuj; tudi brezuspešno.

Če torej c. kr. uradi kje nimajo slovenskih napisov, jih tamkaj po zgoraj navedeni naredbi tudi tobačne prodajalnice ne bodo imele, ampak le nemške. Ali je v kakem kraju slovenski napis potreben ali ne, o tem pa bodo sodili slovenskemu ljudstvu večinoma neprijazni uradniki in seveda take potrebe nikjer ne bodo našli. To vse nas je napotilo, da vprašamo gospoda ministra: 1. Ali si hočeta dati predložiti naredbo c. kr. deželnega

finančnega ravnateljstva z dne 24. maja t. l. št. 11322. 2. Ali hočeta razveljaviti omenjeno naredbo, ker je popolnoma nepostavna.

Tako se glasi interpelacija. Vsakega Slovenca mora osupniti, kako se z našim jezikom ravna. Odriva se, kjer le more. Dobro, posnemajmo nemški vzgled ter se ravnajmo povsod po besedah: Proč s švabščino.

Gospodarske stvari.

Zavarovalna zadruga.

(Dalje.)

I. Vstopnina.

5.000 udov a 2 K je 10.000 kron.

II. Deleži.

5.000 udov a 5 K je 25.000 K, in jamčijo pa z desetkratnim deležem, kar znaša 250.000 kron.

III. Letni prispevki.

Te letne prispevke plačajo udje in sicer, ako je v starosti takrat ko pristopi:

od 14 do 30 let 2178 udov a 1 K je 2178 K. Od 30 do 40 let 1048 udov a 2 K je 2096 K. Od 40 do 50 let 968 udov a 3 K je 2704 K. Od 50 do 60 let 806 udov a 4 K je 3224 K, kar da 5.000 udov in 10.202 K.

Dohodki bi potemtakem znašali vsako leto: 1. obresti od ustopenine 4% je 392 K. 2. obresti od deležev 1% je 250 K. 3. letna zavarovalnina 10.202 so dohodki vsi skupaj 10.844 K.

Stroški pa bi znašali: 1. $\frac{1}{2}\%$ dobi stalno oskrbnino to je 25 udov vsako leto a 300 K je 7500 K. 2. $\frac{1}{2}\%$ začasno oskrbovalnino je 1025 K. 3. upravni stroški tega oddelka 1800 K je skupaj 10.325 K.

Ako znašajo dohodki 10.844 K in stroški 10.325 K ostane še prebitka 519 K.

Iz ravno navedenega je razvidno, da more zavarovalna zadruga obstati, ako pristopi k isti najmanjše število udov, to je 5000, kar se bo gotovo zgodilo, ker uže dosedaj se je zato zavarovanje oglasilo večje

število kmetovalcev nego je to v pravilih pogojeno. Saj pa je tudi umljivo, da bode imela ta zavarovalna zadruga kmalo, ko se ustanovi, veliko tisoč udov, ker je ravno ustrezno dvem najvažnejšim pogojem, to je, nizke premije ali letna zavarovalnina na eni in lepa oskrbovalnina ali renta na drugi strani. In ravno to je le takrat mogoče, ako je udeležba velika.

Da pa je ravno ta oddelek zavarovalne zadruge velikega pomena za naše kmečko ljudstvo, tega pač ni potreba posebej poudarjati. Saj je splošno znano, kakšno žalostno stanje da imajo ravno kmečki delavci dandanašnji. Kmet in kmetica, hlapec in dekla, dninar in dninarca, viničarji, drvarji, sploh delavci, kakšno bodočnost pa imajo ti dandanes? Žal, prav žalostno. O tem pač morejo povedati občine, katere preskrbujejo na starost take siromake, in kakšna da je taka oskrb, da se Bogu usmili! Ubogi poljedelec dela od ranega jutra do poznega večera, pri slabi hrani se trudi celo življenje, in kaj čaka njega na starost? Večinoma beraška palica, slabost, onemoglost brez podpore, bolečine, bolezn brez zdravnika.

In pogledimo mlade ljudi. V najboljših letih zapuščajo dom, očeta in mater, gredo v mesta, k rudokopom, v tovarne, kjer se njim zdi, da so bolje preskrbljeni kot doma. Tamkaj se dostikrat pokvarijo na duši in telesu in pridejo na starost občini v oskrb. Pogledimo kmeta in kmetico, ko oddajata posestvo svojemu sinu ali hčeri, kako premišljujeta, kaj in koliko da bi si zgovorila prevžitka. Ako si zgovorita malo, na stara svoja leta ne moreta živeti, si zgovorita veliko, ne more sin gospodariti, vsled tega prevžitka nastanejo med starim in mladim dostikrat prepri in tožbe, katere reši šele smrt v — sovraštvo.

(Dalje prihodnjič.)

Loterijske številke.

Trst: 16. junija 1900. 49, 28, 56, 8, 52
Linc: » » » 87, 11, 3, 4, 63

Na prodaj

čez 2 orala zemlje, hiša, klet in nova preša, 2 hleva, sadunosnik in vinograd se proda na Sredmi (Mittelberg). Cena je 600 gld., takoj plačati treba 300 gld. na drugo lahko čaka Blaž Urbas na Slemenu št. 40 p. Selnica. 1-2

Edina kovačnica

se proda v trgu Sv. Lenart v Slov. goricah št. 5, zidan, z opeko krit hram, obstoječ s tremi izbami, kuhinje, klet, kovačnica z dvema ognjema, hleva za živino ter zemljišča okoli 2 orala. Več se izve pri lastniku Jožefu Fekonja v Št. Lenartu v Slov. gor. št. 5.

Domača pijača,

katere se napravi iz Eter-jevega sadnega soka, je prav krepčalna in okusna pijača, treba da poskusite in gotovo boste jako zadovoljni. Iz Eter-jevega sadnega soka narejeno sadno vino je priljubljeno v tisočih rodbinah in dobiva od dne do dne več prijateljev. 10 litrov sadnega soka, ki z vodo pomešani vskiye, da 120—140 litrov sadnega vina. — Liter te izborne pijače stane samo okoli 5 krajc. Deset litrov sadnega soka stane 8 gld. in se dobiva pri Ivan Hostnik-u v Št. Vidu, Šmarje pri Jelšah, Štajarsko.

80% jesihova esenca

Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje 80% jesihove esence s 30—40 litrov studentne vode, in izvrsten jesih je gotov.

1 liter 80% jesihove esence velja 1 gl.
1 liter 60% jesihove esence velja 60 kr.
Izvrstno laško namizno olje katerega imam veliko zalogo, prodajam liter po 40, 48, 60, 64 in 80 krajc.

PTUJ R. Bračko PTUJ
v novi poštni hiši. 1-6

Spreten služabnik

(strežnik), kateri razume tudi kletarstvo, se takoj sprejme. Pojasnila daje o. Alfonz Svet, gvardijan oo. minoritov v Ptuj. 1-4

Razglas.

25. junija 1900 ob 9 uri predpoludne prodalo bo podpisano okrajno sodišče po prostovoljni javni dražbi na licu mesta posestva Jakoba in Magdalene Rojs G. E. Z. 59 C. G. Kremberg, 113 in 221 l. G. Ščavniška dolina in 22 l. G. Gornjaročica (Oberrotschütze).

C. kr. okrajno sodišče Sv. Lenart v Slov. goricah

dne 9. junija 1900.

Dr. Kronvogel l. r.

Vabilo

na

redni občni zbor kletarskega društva v Ormožu,

vpisane zadruge z omejeno zavezo,

ki se odredi na petek

dne 29. junija t. l.
ob 2 uri popoldne v biležniški pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo o društvenem delovanju;
2. Računski zaključek in bilanca za leto 1899;
3. Sklepanje o porabi čistega dobička;
4. Dopolnilna volitev enega člana v nadzorstvo;
5. Slučajni predlogi.

Ormož, 17. junija 1900.

Franc Hanželič,
načelnik.

Dr. J. Geršak,
nač. namestnik.

Službo

cerkovnika

želi spremeniti mlad neoženjen in dobro vaje cerkovnik; prevzame tudi orgljarsko službo na majkni fari. Naslov pri uprav.

Prošnja!

Na binkoštno nedeljo po noči je zgorel krčmarju J. Gregorec na Grajeni hram, živina, svinje itd. Drugi dan bi se imela vršiti Slomšekova slavnost. Sumi se, da je hudobna roka zanetila ogenj. Zatorej prosita podpisana za pogorelca milodarov v denarju, da si more nakupiti živino, svinje in druge za gospodarstvo potrebne stvari. Denar se naj pošilja gosp. Alfonzu Svet.

Ptuj, 10. junija 1900.

O. Alfonz Svet, Dr. F. Jurtela,
gvardijan minoritov. odvetnik.

4 mladi mrjasci yorkshirskega plemena se oddajo na mlinskem gospodarstvu A. Jurca in sinovi v Ptuj. Ravnotam se tudi prodajo prazni vinski sodi vsake velikosti, dalje mlinske priprave, 1 vodno kolo, mlinski kamni po nizki ceni. 3-3

Na prodaj!

Proda ali pa v najem se da hiša s peterimi sobami v Zgornji Polskavi št. 22 z lepim sadunosnikom in zelinjakom. Hiša je pravna za vsako obrt. 3-3

V najem

se da štacuna v posebej hramu. Štacuna je edina v fari poleg cerkve. Oglasiti se je pri Jožefu Bodleju, krčmarju pri Sv. Martinu na Pohorju pošta Sl. Bistrica. 2-2